

13 wieści z tubylczej Ameryki z 2014 r.

23 grudnia 2014

1. ARGUMENTACJA PRAWNA Z CZASÓW WOJNY Z MODOKAMI (1872-1873) POSŁUŻYŁA JAKO UZASADNIENIE STOSOWANIA TORTUR

Przy okazji publikacji raportu senatu Stanów Zjednoczonych o stosowaniu tzw. „specjalnych technik przesłuchań” poza granicami kraju, adiunkt Uniwersytetu York w Toronto, Boyd Cothran zwraca uwagę na uzasadnienie prawne jakim posłużono się w początkowej fazie budowania opinii pod ten program. Aby ominąć wymóg stawiania „podejrzewanych o terroryzm” przed sądami cywilnymi posłużono się precedensem z wojny z Modokami z lat 1872-1873, kiedy rząd Stanów Zjednoczonych wydał nierówną wojnę kilkusetosobowemu ludowi z pogranicza Oregonu i Kalifornii.

Po zamachach na World Trade Center z 11 września 2001 roku, administracja George’a W. Busha rozpoczęła konstruowanie podwalin prawnych mających określić reguły postępowania w obliczu „istniejącego zagrożenia terrorystycznego”. Sporządzony dokument składał się z szeregu opinii prawnych z Departamentu Sprawiedliwości, spośród których wiele zostało napisanych przez Johna C. Yoo, profesora prawa z University of California w Berkley, pracującego pod kuratelą prokuratora generalnego Johna Ashcrofta. Użyta wówczas argumentacja wspierała politykę republikańskiej administracji dążącej do wyłączenia zatrzymanych podczas wojny w Afganistanie z zabezpieczeń gwarantowanych przez Konstytucję USA, zapisów Konwencji Genewskiej i ustawy o zbrodniach wojennych z 1996 roku. John Yoo formułując swoje tezy doszedł później do wniosku, że żaden zakaz nie liczy się w czasie wojny ponieważ prawo federalne zakazujące bicia i innych brutalnych metod przesłuchań stoi poniżej kompetencji prezydenta zobligowanego do zażegnania zagrożenia. Zalecał również aby techniki

interrogacyjne które nie powodują zgonu lub trwałego uszkodzenia organów nie były traktowane dosłownie jako tortura.

Boyd Cothran, analizując liczący sobie 81 stron dokument Departamentu Sprawiedliwości, spisany rękami Johna Yoo zauważył, że aby uwiarygodnić swoje enuncjacje jeden z ważniejszych prawników prezydentury George'a W. Busha dokonał historycznej aluzji między pozbawionymi praw bojownikami zatrzymywanymi w Afganistanie a rdzenną ludnością w wieku XIX. stojącą na drodze domknięcia ery kolonizacji Ameryki Północnej. Cothran, czytając notatki Yoo udostępnione do publicznego wglądu w kwietniu 2008 roku, był zaskoczony, gdy zobaczył, że w kluczowym momencie swego memorandum oparł się on na opinii Prokuratora Generalnego USA George'a H. Williamsa z 1873 roku.

Kiedy opór Modoków w styczniu 1873 r. został już zgaszony pojawiły się żądania ukarania nielicznego plemienia za straty zadane stronie amerykańskiej. Najgłośniejsze z nich dotyczyły wodza Kintpuasha i pięciu innych Modoków oskarżonych o zamordowanie członków amerykańskiej grupy negocjacyjnej na czele z gen. Edwardem Canby'm, absolwentem West Point i weteranem Wojny Secesyjnej. Sprawa bulwersowała jako, że do zajścia doszło w trakcie rokowań, kiedy Canby i jego towarzysze byli nieuzbrojeni. Śmierć zadaną w trakcie „zawieszenia broni” należało, zdaniem wielu, ukarać. Dowódca naczelny, generał William T. Sherman, uważał nawet że „zdrada Modoków” była na tyle haniebna, że ich „zupełna zagłada” byłaby w pełni uzasadniona. Wojna wtenczas była już zakończona, a oskarżona szóstka znajdowała się w areszcie. Co więc zrobić? Normalna procedura zakładała przekazanie oskarżonych pod sąd cywilny i tego też domagały się lokalne władze. Innego zdania był George H. Williams, który wpisując się w oczekiwania społeczne, postanowił obejść jurysdykcję sądową i przekazać Modoków oskarżonych o zabójstwo pod sąd wojskowy, gdzie czekała ich pewna egzekucja bez faktycznego

dochodzenia winy. Nie może być tak, dowodził wówczas Williams, że amerykański żołnierz zabijający wroga publicznego w walce, będzie winny zabójstwa. Okoliczności zaistniałe w trakcie wojny z Modokami – argumentował – uprawniają armię USA do ścigania i egzekwowania kar wobec oponentów rozpoznanych jako przestępcy; jurysprudencja wojskowa może zabijać Indian, którzy zostali uznani za przestępców. Sto trzydzieści lat później, John Yoo wskrzesił tę teorię prawną na poparcie ekspansywnych roszczeń władzy wykonawczej oraz dla podtrzymania wizji „amerykańskiej niewinności” w tzw. globalnej wojnie z terrorem. Koronny argument zasadzał się na przesłance, że egzekucja prawa cywilnego nie ma zastosowania podczas prowadzenia wojny. Udoskonalone techniki przesłuchań, w tym podtapianie, mogą być, według Yoo stosowane na „wrogich bojownikach”, ponieważ federalne prawo karne zakazujące nietykalności cielesnej nie ma zastosowania „dla tego typu przestępców”. Zgodnie z dokonaną przez niego aluzją, w oczach prawa „wrodzy bojownicy” są przestępcami gdyż Modokowie byli przestępcami; stosowanie tortur w tzw. wojnie z terroryzmem jest uzasadnione gdyż powieszenie Modoków w 1873 roku także było uzasadnione.

2. WYNIKI WYBORÓW W BRAZYLII NIE NAJLEPSZE DLA INDIAN

Przeprowadzone w październiku 2014 roku w Brazylii wybory prezydenckie oraz wybory do senatu nie zakończyły się optymistycznie dla sprawy zachowania praw rdzennych mieszkańców kraju, zagrożonych zmianami w konstytucji i aktami prawnymi, które zmniejszą ich kontrolę nad rodzimymi terytoriami. Przesadzonymi okazały się wyjątkowo wysokie, sondażowe prognozy dla pro-środowiskowej kandydatki Mariny Silvy, która nie weszła nawet do drugiej tury wyborów prezydenckich. Zgodnie z przewidywaniami najwyższy urząd w państwie obroniła dotychczasowa prezydent Dilma Rousseff, która dąży do wykorzystania nietkniętych dotąd zasobów środowiskowych. Kolejną kadencję w senacie zapewniła sobie również Katia Abreu, reprezentantka lobby hodowców związana z

tw. koterią „ruralistas”, grupą senatorów i kongresmanów znanych z wystąpień antyindiańskich. Jej poparcie dla większości forsowanych w ostatnim czasie rozporządzeń znoszących strefy ochronne i umożliwiających większe szafowanie zasobami leśnymi nie jest nowością. Wiele wskazuje na to, że Katia Abreu może stać się pierwszą twarzą w Ministerstwie Rolnictwa. Zdaniem Lucasa Parry’ego z University Lancaster ponowny wybór Rousseff może oznaczać otwarcie 10% obszarów chronionych na inwestycje górnicze, a ponadto zwiększenie presji na budowę nowych zapór wodnych oraz rozrost gospodarstw rolno-hodowlanych i plantacji.

3. WZROST ZABÓJSTW NA TLE EKOLOGICZNYM W PERU

Peru stoi przed falą konfliktów środowiskowych związanych z przemysłem wydobywczym i ekspansją na ziemi, których własność, według litery obowiązującego prawa, pozostaje niejasna. Nowy raport Globall Witness podkreśla, że ten proces może być szczególnie krwawy zważywszy na ustawy niedawno uchwalone w stolicy kraju, Limie. Organizacja doliczyła się 57 morderstw obrońców środowiska w Peru na przestrzeni ostatnich 12 lat, z czego 60% z nich wystąpiła w ostatnim czteroleciu. Globall Witness uznaje, że „80% wszystkich zabójstw peruwiańskich działaczy ekologicznych i lokalnych mieszkańców zabiegających o prawa do ziemi, zarejestrowanych w latach 2002-2013, motywowana była ich sprzeciwem wobec projektów wydobywczych. Biuro krajowego rzecznika praw obywatelskich udokumentowało „1935 konfliktów społecznych generowanych przez opozycję wobec projektów wydobywczych w latach 2006-2014”. Zdecydowana większość złóż znajduje się na terytoriach tubylczych lub ich w pobliżu. Morderstwo czterech Ashaninków we wrześniu tego roku, w tym znanego aktywisty Edwina Choty obrazuje zdaniem Global Witness, słabość rządu nie potrafiącego uznać prawa peruwiańskich Indian do tradycyjnych terytoriów.

4. PRZEDSTAWICIELE UNII EUROPEJSKIEJ WYSŁUCHALI SKARG INDIAN

łamanie praw człowieka oraz wzrost przemocy wobec tradycyjnych wspólnot brazylijskich Indian w stanie Bahia – to niektóre ze skarg, które złożono 31 października 2014 roku na ręce kilku ambasadorów i przedstawicieli Unii Europejskiej w Brazylii.

Delegacja UE złożona z dziewięciu ambasadorów (Belgia, Szwecja, Wielka Brytania, Słowenia, Finlandia, Hiszpania, Francja, Holandia, Irlandia), dwóch konsulów a także przewodniczącej delegacji, ambasador UE w Brazylii, Any Pauli Zacarias z Portugalii, uważnie słuchała sprawozdań o przemocy fizycznej, psychologicznej i kulturowej, skarg na kryminalizację tubylczych liderów, relacji o braku szacunku dla indiańskich kultur i narodów, zbrodni przeciwko naturze oraz narzucaniu przedsięwzięć, wdrażanych także dzięki dofinansowaniu europejskiemu, a naruszających tradycyjne prawa do terytoriów. Przed zgromadzonymi wystąpili m.in. przedstawiciele ludów Xacriabá, Kaingang, Pataxó Hã-Ha-Hãe i Tupinamba. Ana Paula Zacarias zobowiązała się do dokładnego zapoznania z przedłożonymi dokumentami; zapowiedziała wystosowanie do brazylijskich władz zalecenia, aby te poświęcały więcej uwagi sprawom tubylczych społeczności i dbały o przestrzeganie praw człowieka. „Obrona praw człowieka jest podstawowym prawem społeczności; nie chcę i nie będziemy konfrontować się z polityką krajową, ale jednocześnie musimy zrozumieć, że tylko wszystkie kraje i to działając wspólnie mogą rozwiązać problemy nierówności” – podkreśliła.

5. KRYMINALIZACJA OBROŃCZYNI PRAW CZŁOWIEKA W GWATEMALI

Obrończyni praw człowieka i wspólnotowa przywódczyni Majów Kaqchikel, Barbara Díaz Surin znajduje się w gwatemalskim areszcie, po tym jak sfabrykowano przeciw niej zarzut morderstwa.

Zatrzymana działaczka jest zamknięta w centrum Santa Teresa dla kobiet i pozostanie tam w areszcie, pozbawiona możliwości opieki nad siedmiorgiem dzieci, do momentu kolejnej rozprawy, która odbędzie się w lutym 2015 roku.. 29 października 2014 roku Barbara Díaz Surin została aresztowana w Cruz Blanca przez grupę 40 policjantów. Díaz Surin jest liderką ruchu, który sprzeciwia się budowie cementowni San Gabriel, przez co stała się szczególnie niewygodna dla inwestora, Cementos Progresos. Od 2006 roku dwanaście społeczności z gminy San Juan Sacatepéquez protestuje przeciwko jej budowie i wywłaszczeniom z ziem przodków, obawiając się jednocześnie zanieczyszczeń pyłowych, niedoborów wody i postępującego wylesienia. Fundacja Front Line Defenders uważa, że Barbara Díaz Surin została zatrzymana wyłącznie za swoje pokojowe działania. 24 października 2014 roku na kilka dni przed aresztowaniem, brała udział w towarzystwie innych kobiet z ludu Kaqchikel w proteście przeciwko ponad tysiącom przypadków łamania praw człowieka, w tym wykorzystywaniu seksualnemu i przemocy.

6. MORDERSTWO ZA CZARY W PARAGWAJU

Dziesięciu mężczyzn z ludu Guarani Mbaya zostało oskarżonych o morderstwo pierwszego stopnia za śmierć indiańskiej kobiety w Paragwaju. Prokurator Fany Aguilera relacjonując przebieg zdarzeń powiedziała, że 45-letnia Adolfina Ocampos ze społeczności Tahehyi została przywiązana do drewnianego pała i przebita strzałami, po czym spalona żywcem. Na karę śmierci skazał ją przywódca społeczności Taheyhi, po tym jak uznał zasadność oskarżeń kobiety o czary. Do zabójstwa doszło 290 km na północ od stolicy Paragwaju, Asuncion. „Pracuję w Paragwaju od 40 lat i nie pamiętam podobnego przypadku egzekucji za rzekome czary.” – skomentował zdarzenie Jose Zanardini, włoski antropolog i ksiądz katolicki – „Tragiczna śmierć tej kobiety jest przypadkiem izolowanym i niezwykłym w koegzystencji 20 indiańskich grup etnicznych w Paragwaju. Generalnie, Indianie są bardzo spokojni i tolerancyjni”. Państwowa agencja ds. ochrony ludności tubylczej odnosząc się do zdarzenia podkreśliła, że „choć rdzenne społeczności rządzą się prawem zwyczajowym, to ich działanie nie może naruszać konstytucyjnych praw poszanowania życia i wolności osób”.

7. OŚMIU OTOMI ARESZTOWANYCH ZA PROTEST PRZECIWKO BUDOWIE DROGI PRZECHODZĄCEJ PRZEZ ŚWIĘTE MIEJSCE

Ośmiu Indian Otomi ze społeczności San Francisco Xochicuautila w Meksyku zostało aresztowanych 3 listopada 2014 roku przez duży oddział policji za to, że protestowali przeciwko budowie drogi przechodzącej przez las, która będzie miała wpływ na ich religijne centra ceremonialne. Do wydarzenia doszło w miejscu znanym jako Las Otomi-Mexica, znajdującym się w górach otaczającym Dolinę Meksyku. To właśnie w tym miejscu firma „Autovan” należąca do przedsiębiorcy Armando Hinojosa Cantu, przyjaciela i częstego wykonawcy dla prezydenckiej administracji Peña Nieto,, ma zamiar wybudować drogę Naucalpan-Toluca. Według świadków około godziny 13:00 kilkuset policjantów weszło w towarzystwie kilku pracowników Autovanu do obszaru leśnego. Świadomi przyjazdu tych ludzi, lokalni

mieszkańcy wystąpili z prośbą, aby przybysze opuścili las. Widząc brak reakcji na swój apel, zebrani Otomi upewnili się czy pracownicy mają jakieś pozwolenie na prace, po czym utworzyli ludzki łańcuch ze swoich ciał, próbując zablokować pracę. Policjanci zabezpieczający operacje Autovanu przystąpili do prób rozbicia protestu siłą wyjmując i zatrzymując ośmiu Indian biorących w akcji sprzeciwu.

8. ZAMORDOWANO MŁODĄ PRZYWÓDCZYNIE Z LUDU GUARANI KAIOWA

Ciało młodej przywódczyni z ludu Guarani Kaiowa, 27-letniej Marinalvy Manuel, znaleziono rano w sobotę 1 listopada 2014 roku na poboczu autostrady BR-163, niedaleko Dourados w brazylijskim stanie Mato Grosso do Sul.

O brutalność z jaką pozbawiono Marinalwę życia świadczy 35 ran kłutych na jej ciele. Morderca trafiał ją wielokrotnie w klatkę piersiową, szyję, twarz i lewą rękę. Rany na tej ostatniej świadczą o tym, że kobieta próbowała się prawdopodobnie bronić. Przyczyną zbrodni mogły być słowa pełne premedytacji wypowiedziane w obecności przedstawicieli FUNAI i Ministerstwa Sprawiedliwości na posiedzeniu w Brasili 15 października, w którym Marinalva brała udział. Wyjazd zorganizowany przez Radę Guarani Aty Guasu odbył się celem publicznego odrzucenia decyzji Trybunału Federalnego, który zatrzymał proces demarkacji rdzennego terytorium Guyraroká.

9. INDIANIE MUNDURUKU ROZPOCZĘLI SAMODZIELNĄ DEMARKACJĘ TERYTORIUM SAWRE MUYBU

Indianie Munduruku rozpoczęli oznaczanie ziem swoich przodków w brazylijskiej Amazonii na własną rękę, będąc już wyraźnie zmęczonymi czekaniem na to aż brazylijski rząd zacznie wypełniać swojej konstytucyjnej obowiązki i zapewni ochronę ich terytorium. Terytorium podlegające demarkacji, znane jako Sawre Muybu, to obszar 17800 hektarów ziemi porośniętej lasem, położony w północnej części stanu Para. W rejonie żyje około 300 Indian Munduruku. Zwłoka w jego demarkacji ze strony organów państwa wynika, z jednej strony z celowej polityki wstrzymywania podobnych procesów w całym kraju, z drugiej z powodu projektów leżących już na biurku prezydent Dilmę Rousseff: rząd zamierza wybudować tu dwie elektrownie wodne korzystając z wód dorzecza Tapajos. Munduruku stojący w opozycji wobec projektu i znający nadużycia do jakich dochodziło w innych regionach Brazylii w których realizowano podobne przedsięwzięcia, postanowili ubiec wysiłki notabli.

Około 70 członków plemienia, będącego jednym z najliczniejszych w północno-wschodniej Amazonii, rozpoczęło 16 października własny proces demarkacji gruntów licząc na to, że jednostki rządowe sprawdzą poprawność przeprowadzonych przez nich pomiarów. Co ciekawe, obszar był badany przez zespoły rządowe pod tym kątem już od 2001 roku, a pomiary terenowe zakończyły się w 2013 r.. Ministerstwo Sprawiedliwości i gabinet Dilmę Rousseff odmówiły jednak publikacji raportu na ten temat, chcąc odłożyć proces demarkacji Sawre Maybu, bardzo dlań niewygodnego w perspektywie planów hydrotechnicznych w dorzeczu Tapajos. Od początku 2012 roku Munduruku oponowali przeciwko wysiłkom rządu federalnego dążącego do przeprowadzenia badań technicznych pod inwestycje w Sawre Muybu i na innych tradycyjnych ziemiach. Indianie stosowali różne formy oporu: od odmowy dostępu do swych ziem po przetrzymywanie techników prowadzących kierunkowe pomiary. Członkowie plemienia wspierali również Indian znad rzeki Xingu

gdzie powstaje już tama Belo Monte. W odpowiedzi na wystąpienia Munduruku, prezydent Dilma Rousseff posłała na ich ziemie policjantów i żołnierzy, służących jako ochrona dla zespołów prowadzących badania techniczne pod budowę tamy.

10. INDIANIE TEMBE ODZYSKALI ZIEMIE ZAGARNIĘTE PRZEZ OSADNIKÓW PRZED CZTERDZIESTOMA LATY

Indianie Tembe odzyskali terytorium o powierzchni 9200 hektarów położone w gminie Nova Esperança do Piriá w północno-wschodniej części brazylijskiego stanu Para. Obszar znany jako fazenda Mejer, zajęty przez osadników w 1974 roku, po latach zabiegów wrócił tym samym pod opiekę jego tradycyjnych właścicieli. Jeden z liderów plemienia, Puyr Tembe podkreśla doniosłość tego wydarzenia i zwraca uwagę, że jest to zwycięstwo całej tubylczej społeczności. Inny z przywódców Almir Tembe, powiedział, że decyzja jest punktem zaczepienia, siły i nadziei dla Indian Tembe i wszystkich grup etnicznych w Brazylii: „Bez względu na pochodzenie etniczne odzyskanie przez nas ziem jest dowodem, że warto walczyć o nasze prawa”. Zwycięstwo okazało się możliwe dzięki wsparciu FUNAI, a przede wszystkim jej koordynatora technicznego w Belem, Juscelino Bessy. Około 70% powierzchni odzyskanych ziem najeźdźcy zamienili w pastwiska, wyzwaniem będzie ich ponowne zalesienie. Puyr Tembe zaznacza, iż „hodowla zwierząt nie jest częścią kultury Tembe”; teraz będą musieli się jednak zastanowić jak zagospodarować nowo odzyskane ziemie.

Indianie utracili je na skutek inwazji rolnika Mejera Kabacznika, rzeczywista powierzchnia terytorium wytrąconego wówczas z ich rąk sięgała 14000 hektarów, jako, że pionierski najazd Kabacznika przyczynił się do kilku pomniejszych wkroczeń. Od momentu zaboru ziem Tembe nie uskuteczniano na nich najlepszych praktyk. W 2004 roku specjalna inspekcja ujawniła, że nowi gospodarze korzystali z usług 37 pracowników – w tym nieletnich – warunki zatrudnienia których przypominały pracę niewolniczą. Oskarżonego w tej sprawie rolnika, Samuela Kabacznika skazano, ale ten odwołał się od wyroku.

11. MASHCO-PIRO WKROCZYLI DO MONTE SALVADO

Co najmniej 200 Indian Mashco-Piro znajdujących się w dobrowolnej izolacji wkroczyło do osady społeczności Monte Salvado i dokonało jej dewastacji. Do wydarzenia doszło 153 km od Puerto Maldonado, stolicy prowincji Tambopata w peruwiańskim regionie Madre de Dios. Według Augusto Jojajé reprezentującego FENAMAD (federację rdzennych wspólnot znaną z Madre de Dios i jej dopływów), Mashco-Piro uzbrojeni w łuki, strzały i włócznie zabili zwierzęta, przywłaszczyli naczynia kuchenne, maczety, siekiery i narzędzia wykorzystywane w rolnictwie. Do najazdu doszło w piątek 19 grudnia 2014 roku nad ranem.

W tym czasie w osadzie Monte Salvado położonej nad brzegiem rzeki Las Piedras przebywało zaledwie czterech spośród 53 jej mieszkańców – członków grupy etnicznej Yine. W obliczu zagrożenia zostali zmuszeni do ucieczki, gdy powrócili później w większym gronie, okazało się, że napastnicy zabrali całą zgromadzoną w osadzie żywność. Ta duża dla społeczności Monte Salvado strata zmotywowała ich do zwrócenia się do FENAMAD i poszukiwania pomocy żywnościowej i narzędziowej.

Obecność Mashco-Piro w sąsiedztwie Monte Salvado nasiliła się na przestrzeni ostatnich lat. Indianie żyjący w izolacji zostali zepchnięci w tym kierunku prawdopodobnie na skutek

inwazji brygad drwali. Mieszkańcy Monte Salvado wspierani przez FENAMAD zachowywali się przez cały ten czas poprawnie nie narażając przybyszy na poufały kontakt grożący niebezpieczeństwem przenoszenia chorób na które Indianie żyjący w izolacji nie posiadają odporności. W czerwcu 2013 roku przekonali dużą grupę Mashco-Piro która pojawiła się na przeciwległym brzegu rzeki, aby ta nie przechodziła na drugą jej stronę, w zamian naprowadzając w ich kierunku łódź z podarkami. Trudno przewidzieć jak rozwiną się dalsze stosunki między obiema stronami; prawdopodobnym rozwiązaniem wydaje się propozycja zgłaszana już wcześniej, a mianowicie przeniesienie Monte Salvado na inny odcinek Las Piedras.

12. INDIANIE PROTESTUJĄ PRZECIWKO PEC 215. CZŁONKOWIE KOMISJI WSPIERANI PRZEZ WIELKICH INWESTORÓW

Po 15 grudnia 2014 roku do porządku obrad brazylijskiego kongresu powróciła poprawka do konstytucji PEC 215, która przenosi przywilej zatwierdzania przynależności tubylczych terytoriów (TIS) i obszarów chronionych (PAS) z władzy wykonawczej na władzę ustawodawczą. Do tej pory ciężar odpowiedzialności za odzyskiwanie swych ziem przez pierwszych mieszkańców Brazylii spoczywał na brazylijskim prezydencie, jeżeli PEC 215 zostanie przyjęta pierwszy głos w tej sprawie zyska brazylijski kongres znany z usadowienia w nim silnego lobby hodowców i wielkiego biznesu, znanych jako ruralistas.

Funkcja kontrolna nad demarkacją tubylczych terytoriów umożliwi im jeszcze skuteczniejsze blokowanie roszczeń tubylczych społeczności. PEC 215 znajduje się na czele szeregu ustaw i rozporządzeń zgłaszanych przez ruralistas, które jeśli tylko zostaną przyjęte, cofną kontrolę brazylijskich Indian nad swoim losem do stanu do złudzenia przypominającego ten sprzed 1988 roku. Oburzeni Indianie pojawili się w drugiej połowie grudnia 2014 pod brazylijskim kongresem usiłując przedostać się do jego wnętrza; zatrzymani jednak zostali przez oddziały policji, które aresztowały sześcioro oponujących Indian z ludów Terena, Tupinamba, Guarani,

Kaingang i Pataxó.

Członkowie Specjalnej Komisji Kongresu pracujący nad PEC 215 otrzymali ponad 18 mln reali na kampanię wyborczą w 2010 roku. Wśród darczyńców, którzy zainwestowali w ich parlamentarną przyszłość znalazły się podmioty znamienne. Wiceprzewodniczący komisji Nilson Leitão (PSDB/MT) otrzymał darowizny od firm agrotechnicznych: Agrimatu i Galvao. Poparł on wydalenie Indian z posiedzenia komisji. Drugi wiceprzewodniczący komisji, Luis Carlos Heinze (PP/RS) otrzymał darowizny od Bunge, Camil, Gerdau, JBS, Klabin, Cosan i Seara. Tak silne poparcie ze strony przemysłu papierniczego, stalowego, spożywczego i hodowlanego potwierdza, że to człowiek gwarantujący swym protektorom pomyślne dla nich rozwiązania. Oczekiwana linię postępowania L.C Heinzego wzmacniają jego osobiste animozje i uprzedzenia do rdzennych mieszkańców. Inni członkowie komisji byli odpowiednio wspierani: trzeci wiceprzewodniczący komisji Junji Abe (PSD/SP) przez Suzano Papel e Celulose; Osmar Serraglio (PMDB/PR) przez Klabin; Moreira Mendes (PSD/RO) przez Bunge i Cosan

13. WENEZUELSKY INDIANIE OSTRZEGAJĄ PRZED UZBROJONYMI GANGAMI

Wenezuelscy Indianie ostrzegają przed obecnością nielegalnych górników oraz zbrojnych gangów na ich ziemi: niektórzy twierdzą, że są członkami Rewolucyjnych Sił Zbrojnych Kolumbii (FARC). Plemiona zamieszkujące obszar lasów deszczowych na południu Wenezueli wzywają do pilnego usunięcia najeźdźców, którzy fizycznie zagrażają tubylczym wspólnotom i niszczą las będący ich domem. Indianie Eñepa i Hoti, żyjący w wenezuelskiej Amazonii, setki kilometrów od kolumbijskiej granicy, napisali w niedawnym oświadczeniu: „Kiedy po raz pierwszy zobaczyliśmy partyzantów na naszej ziemi... poczuliśmy się najeżani, zmartwieni i przestraszeni... To jest nasza ziemia, nasz dom przodków, nasze życie oraz nasza kultura. Kochamy go, zawsze się nim opiekowaliśmy i jesteśmy gotowi go bronić”.

Organizacja Rdzennych Kobiet w stanie Amazonas ostrzegła: „Czyny te podważają nasze prawo do życia wolnego od przemocy, a celem ich jest uciszenie naszych głosów”. Zbrojne bandy są obecne na ziemiach tubylczych społeczności w pobliżu granicy kolumbijskiej od kilku lat. Indianie Piaora, Mako i szereg innych naciskają na rząd aby je wydalił. Skuteczne działania nie zostały jednak podjęte, podczas gdy zagrożenie rozprzestrzeniło się na inne regiony obejmując ziemie Eñepa i Hoti. W listopadzie 2014 roku Koalicja Organizacji Tubylczych Wenezuelskiej Amazonii (COIAM) wydała oświadczenie z okazji 15-lecia obecnej Konstytucji, gwarantującej Indianom prawo do ziemi. Skrytykowała w nim niezdolność rządu do ochrony indiańskich terytoriów – kluczowych dla przetrwania plemion – i wezwała do podjęcia pilnych środków zapobiegawczych w celu ochrony ich ziemi i życia. Do apelu dołącza organizacja Survival International, która wzywa prezydenta Wenezueli Nicolasa Maduro do podjęcia szybkich działań w celu ochrony terytoriów tubylczych i zapobieżeniu ich zagładzie.

Autorstwo: Damian Żuchowski

Dla „Wolnych Mediów

BIBLIOGRAFIA

1. Boyd Cothran „Where’s the Senate Torture Report on All the Violence Done to Natives?”
<http://indiancountrytodaymedianetwork.com/2014/12/17/wheres-senate-torture-report-all-violence-done-natives>
2. Boyd Cothran, Torture justified by treatment of Indian prisoners <http://www.indianz.com/News/2014/015952.asp>
3. PEC 215 não é votada por comissão especial da Câmara e, segundo regimento, deve ser arquivada
<http://www.socioambiental.org/pt-br/noticias-socioambientais/pec-215-nao-e-votada-por-comissao-especial-da-camara-e-segundo-regimento-deve-ser-arquivada>
4. Indígenas são reprimidos em protesto contra a PEC 215 na

Câmara e seis são presos pela polícia
<http://www.socioambiental.org/pt-br/noticias-socioambientais/indigenas-sao-reprimidos-em-protesto-contr-a-pec-215-na-camara-e-seis-sao-presos-pela-policia>

5. Processo contra relator e vice-presidente de comissão da PEC anti-indígena chega ao STF
<http://www.socioambiental.org/pt-br/noticias-socioambientais/processo-contr-relator-e-vice-presidente-de-comissao-da-pec-anti-indigena-chega-ao-st>

6. Deputados de comissão da PEC anti-indígena são financiados por grandes empresas do agronegócio
<http://www.socioambiental.org/pt-br/noticias-socioambientais/deputados-de-comissao-da-pec-anti-indigena-sao-financiados-por-grandes-empresas-do-agronegocio>

7. Tembé comemoram reintegração de posse em área indígena invadida por colonos há 40 anos
<http://amazonia.org.br/2014/12/tembe-comemoram-reintegracao-de-posse-em-area-indigena-invadida-por-colonos-ha-40-anos/>

8. Madre de Dios: Unos 200 nativos no contactados invadieron poblado
<http://peru21.pe/actualidad/madre-dios-200-nativos-no-contactados-invadieron-poblado-2207281>

9. Índios isolados atacam comunidade na Amazônia peruana em busca de comida
<https://br.noticias.yahoo.com/%C3%ADndios-isolados-atacam-comunidade-amaz%C3%B4nia-peruana-busca-comida-203051732.html>

10. Grandes empresas financiaram campanhas de deputados anti-indígenas
<http://cimi.org.br/site/pt-br/?system=news&action=read&id=7920>

11. Venezuelan Indians reveal alarm as armed gangs advance
<http://www.survivalinternational.org/news/10612>

12. Os interesses privados dos parlamentares que querem aprovar a PEC215
<http://www.greenpeace.org/brasil/pt/Noticias/0s-interesses-privados-dos-parlamentares-que-querem-aprovar-a-PEC215/>
13. Eye on Brazil: Tensions Escalate on the Tapajós River
<http://amazonwatch.org/news/2014/1126-tensions-escalate-on-the-tapajos-river>
14. Peaceful Warriors: The Mundurukú Resist Dams With Strength and Art.
<http://amazonwatch.org/news/2014/1127-peaceful-warriors-the-munduruku-resist-dams-with-strength-and-art>
15. Amazon Assembly Unifies Resistance to Dams on Brazil's Tapajós River
<http://amazonwatch.org/news/2014/1201-amazon-assembly-unifies-resistance-to-dams-on-brazils-tapajos-river>
16. How many more must die on frontline of environmental defence?
<http://www.globalwitness.org/blog/how-many-more-must-die-on-frontline-of-environmental-defence/>
17. Peru's Deadly Environment. The Rise In Killings of Environmental and Land Defenders
http://www.globalwitness.org/perudeadlyenvironment/docs/peru_deadly_environment_en.pdf
18. União Europeia ouve clamores de comunidades tradicionais na Bahia em audiência pública e visita aldeia Tupinamba
http://www.cimi.org.br/site/pt-br/?system=news&conteudo_id=7834&action=read&page=28
19. Criminalisation of human rights defender Bárbara Díaz Surín <http://www.frontlinedefenders.org/node/27642>
20. Woman Accused Of Witchcraft Burned Alive In Paraguay
<http://www.huffingtonpost.com/2014/11/05/paraguay-witch-burned>

-alive_n_6108646.html

21. Police Arrest Eight Indigenous People for Defending
Communal Forest

<http://www.telesurtv.net/english/news/Police-Arrest-Eight-Indigenous-People-for-Defending-Communal-Forest-20141104-0008.html>

22. San Francisco Xochicuatla contra el ecocidio del bosque
Otomí-Mexica

<http://www.veoverde.com/2013/08/san-francisco-xochicuatla-en-defensa-de-areas-naturales/>

23. Guarani 'despair' as female leader murdered
<http://www.survivalinternational.org/news/10531>

24. Corpo de liderança Kaiowá vítima de 35 facadas é
encontrado às margens de rodovia no MS
<http://www.cimi.org.br/site/pt-br/?system=news&action=read&id=7827>

25. Defying Brazilian Government, Indigenous Group Demarcates
Amazonian Territory

<http://www.internationalrivers.org/resources/8436>

26. John Yoo http://en.wikipedia.org/wiki/John_Yoo